

הגדה
של
פסח

מעין צבי

הדלקת נרות: מירי

שירה

פָּנָה הַגֶּשֶׁם

הלך-הלך לו.

ענן-רקיע חלף הלך לו.

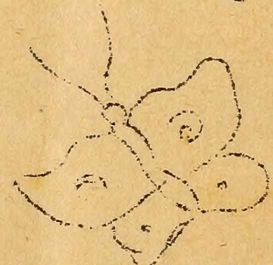
פני אדמה באור חמה.

שבלים זקפו ראשיהם בקמה.

בני הרים זה אל זה

ברמה ישוררו:

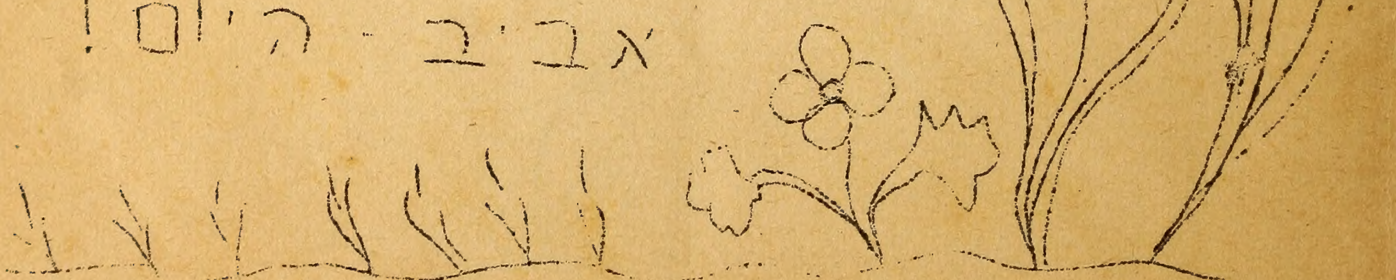

שלום, שלום

הידד, הידד

אביב-היום!

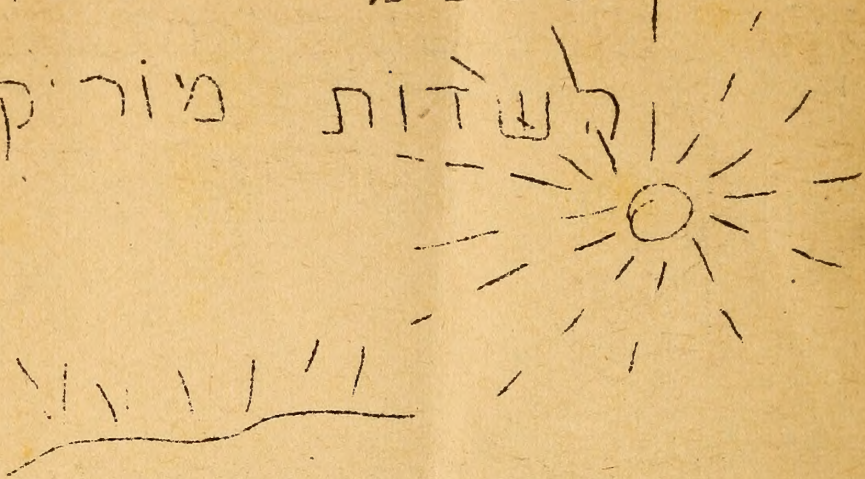
שירה

הגשם חלף

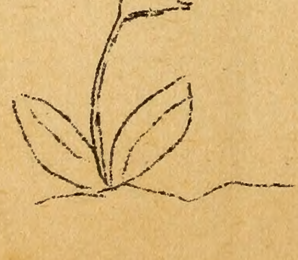
הגשם חלף, הלך לו.
עננים התפזרו ואינם
ושדות מוריקים משאשאים.

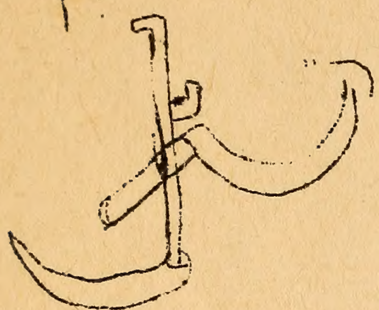
ילדים

עבר כבר החורף ובא האביב
מבוקר עד ערב. אך שמש וזיו.
נושקת השמש כל ציץ ועלעל-
וסוד לו לוחשת- עלה נא-
וגדל!

היום הראשון של פסח
קוצרים את העומר הראשון ומיום זה
מתחילים הספירת העומר.

„שבעה שבועות תספר לך
מהחל חרמש בקמה"

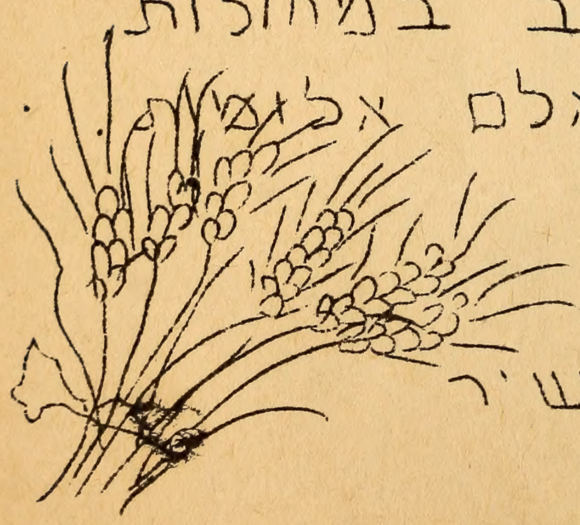

שירה

עומר, עומר, תבואה חדשה
נאגד אגדים בר, בר
נאלם אלומות, אלומות בבר.

שירה

ילדים נגילה ונסב במחולות
שבלים הבשילו נאלם אלומות.
אלומות של זהב -
השדה רחב רחב.
שירו שיר, שירו שיר
שירו זמר לקציר!

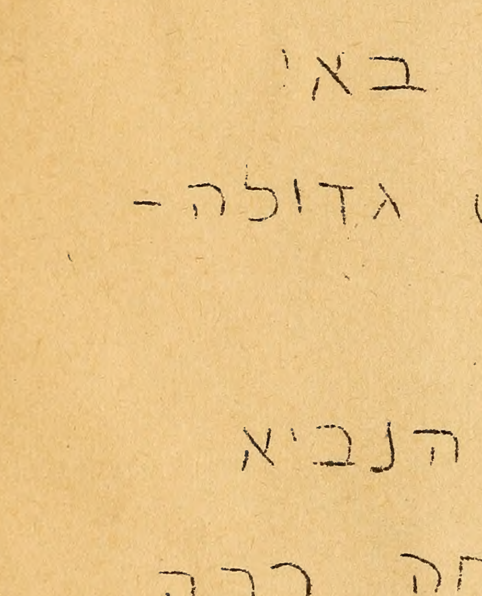
הבה נספר

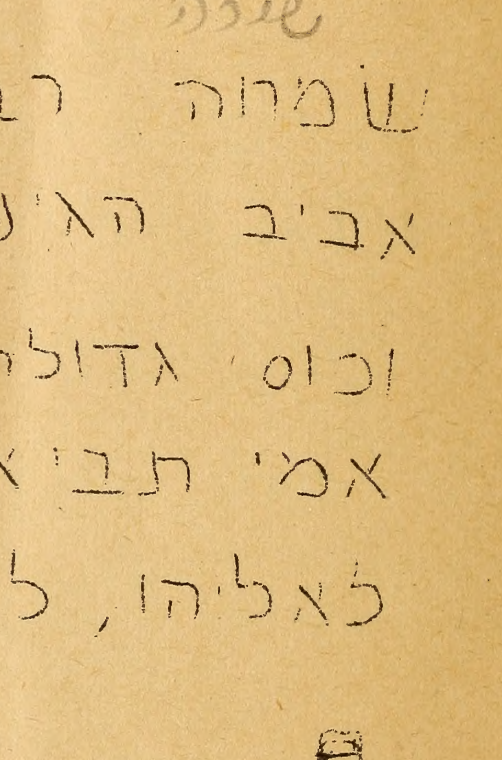
ביציאת - מצרים

כל המרבה לספר ביציאת-
מצרים - הרי זה משובח.

שירה

שמחה רבה, שמחה רבה -
אביב הגיע פסח בא!
וכוס גדולה וכוס גדולה -
אמי תביא -
לאליהו, לאליהו הנביא
שמחה רבה...

(את מי אנו מזמינים להשתתף
אתנו בסדר הפסח?)

את מי אוהב אליהו!
את כל ילד קטן.
בחג הפסח בא הוא
אל כל בית אטן.

לו פותחים הדלת
כוס מזגים לו אז
הוא ישק כל ילד
ישת כוסו וגו.

ארבע הקושיות

ש. אופה אופה למי זה תאפה
עגה זאת עגולה?

ת. מצה היא לחג הפסח,
פת לחג הגאולה

ש. מוזג, מוזג, מה זה תמזג
אל תוך הבקבוקים?

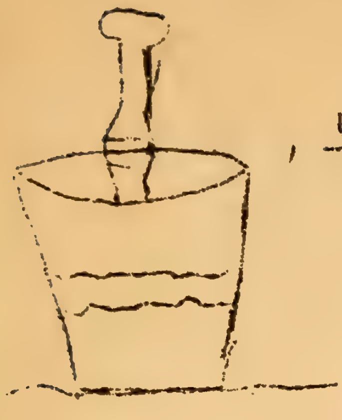
ת. יין טוב לארבע כוסות,
ילדי המתוקים.

ש. אמא, אמא, מה תגרדי
ובעיניך דמעות?

ת. מרור הוא לחג הפסח,
זכר מר לתלאות.

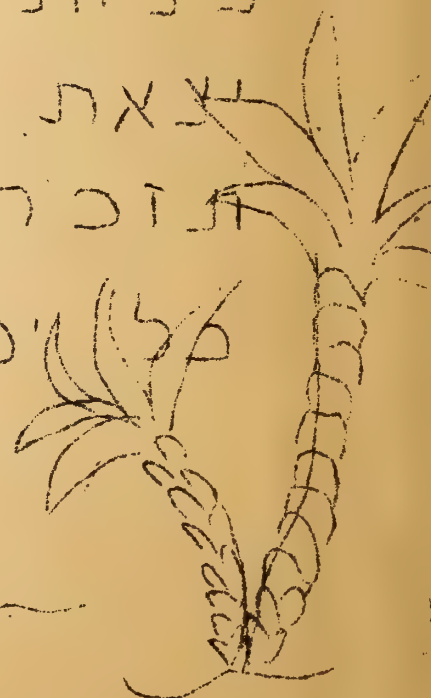
ש. אבא, אבא, מה זה תכתוש
תשקל במאזנים?

ת. קנמון, שקדים לחרסת,
זכר לטיט מצרים.

„שמר את חדש האביב לזכרו
ועשית פסח לה׳ אלהיך. כי
בחדש האביב הוצאך ה׳ אלהיך
ממצרים לילה. תאכל עליו
מצות לחם עני, כי בחפזון -
יצאת מארץ מצרים. למען
תזכר את יום צאתך ממצרים
כל ימי חייך:

עבדים הינו הינו

עתה בני חורין, בני חורין

עבדים היינו -

עתה עתה בני חורין בני חורין

בארץ -

מצרים היה

מלך רשע גדול

פרעה - לא

אהב פרעה את היהודים בני-

ישראל, לא את הגדולים ולא

את הקטנים. על הגדולים גזר

המלך עבודה קשה מן הבקר

עד הערב ומן הערב עד
הבקר. בלי הרף, בלי הרף.
ואת ילדי ישראל הרבים - צוה
להשליך ליאור.

בימים ההם נולד לאמא
יוכבד ולאבא עמרם - תינוק. כאשר
נולד הילד נמלא הבית אור.
שלשה חדשים הצפינה את התינוק
בבית. כאשר לא יכלה עוד להצפינו
הכינה תיבת גומא, משחה אותה
בחימר מבפנים ובזפת מבחוץ.
השכיבה בה את
הילד ושמה על
היאור. ומרים אחותו
עמדה ושרה לו...

דומם צפה תבה קטנה

על היאור הזן

ובתבה משה הקטן

ילד יפה ורך

הס הגלים השובבים

משה הקטן שט

לא יטבע חיה יחיה

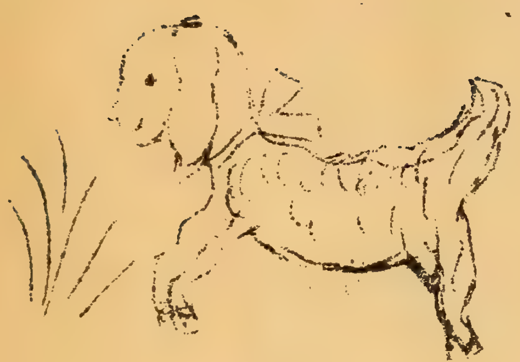
משה זה הקטן.

כשגדל משה היה

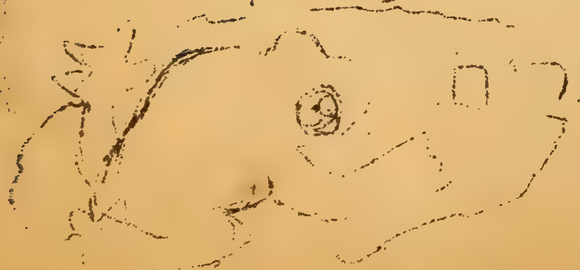
לרועה צאן.

על גבע רם, על ראש התל,
חליל רועה שם מחלל
מזמור חדש לישראל,
ולרועה רק אהל בד,
ולו רק גדי, גדי אחד -
חד גדיא, חד גדיא.

ויהי בימים ההם ויאדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלותם
ויבקש להוציאם. מארץ מצרים
ולא אבה פרעה להוצאם.
אז הביא אלהים על פרעה
עשר מכות קשות - אז שלח
את בני ישראל ממצרים

באתי -

חיש קומו

אספו כל העם,
יש ארץ אחרת
מעבר לים.
לא נהיה שם עבדים
עבדים.
נבנה את ארצנו
נרעה את צאננו -
נעבד, נעבד אדמתנו

„בחמישה-עשר יום בחדש
ניסן יצאו בני-ישראל ממצרים
בחפזון גדול" —

יצאנו ממצרים נרימה נס הדרור
נחפז נשא רגלים·
חיש עד הבקר אור.
נרימה נס, נס נריעה נא
יוצאים אנחנו ביד רמה.

הדרך עוד נמשכת
אך על נא נבהל
בשיר מה קל ללכת
לארץ-ישראל
נרימה נס נס נריעה נא
הולכים אנחנו ביד רמה

בגאולה

14

[כשהגיעו בני-ישראל לים סוף. הכה
משה במטהו על הים. הים נבקע לשנים
ובני ישראל עברו ביבשה, אחר הכה
משה במטהו בשנית והים נסגר. וכל
המצרים שרדפו את בני-ישראל
טבעו בים.]

„אז ישיר
משה ובני-
-ישראל את השירה הזאת
לה' ויאמרו לאמר:
שירה [אשירה לה' כי גאה גאה-
סוס ורוכבו רמה בים.]